RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.559 van 22 november 1999
in de zaak A. 75.658/IX-410.

In zake : Anette DEWULF,
wonende te BRUGGE,
Diksmuidse Heerweg 19

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Anette DEWULF op 12 september 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de minister van Justitie van 17 juli 1997 waarbij zij wordt afgezet bij tuchtmaatregel;

Gelet op het arrest nr. 70.059 van 8 december 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 7 januari 1998 door verzoekster;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 31 maart 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van verzoekster, dat tevens de laatste memorie bevat, en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 12 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. MOEYKENS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat in ’s Raads arrest nr. 70.059 van 8 december 1997 waarbij verzoeksters vordering tot schorsing van het bestreden besluit werd verworpen, de gegevens van de zaak werden samengevat; dat die samenvatting hierna wordt hernomen :

"1.1. Verzoekster is tot aan de bestreden beslissing werkzaam als eerstaanwezend beambte bij de griffie van het vredegerecht van het tweede kanton Brugge.
1.2. Omdat zij gerechtelijk wordt vervolgd wegens het vervalsen van haar diploma en het gebruik van het aldus vervalste stuk, wordt zij op 12 juni 1995 door de hoofdgriffier van het vredegerecht van het tweede kanton Brugge voorlopig geschorst totdat het vonnis van de correctionele rechtbank over de feiten waarvoor ze wordt vervolgd, in kracht van gewijsde zal zijn getreden.
1.3. In een vonnis van 19 juni 1995 oordeelt de correctionele rechtbank dat de feiten bewezen zijn. De rechtbank schort de uitspraak van de veroordeling evenwel op gedurende een termijn van één jaar.
1.4. Op 3 juli 1995 schrijft de hoofdgriffier van het vredegerecht van het tweede kanton Brugge een brief aan de Minister van Justitie. Hij deelt hem mede dat hij een tuchtprocedure zal starten, maar dat hij eerst nog meent te moeten vragen om verzoekster over te plaatsen naar een andere dienst. Hij geeft daarbij een uitgebreid relaas van de moeilijkheden die hij met verzoekster ontmoet en besluit als volgt :

> 'Ik heb al diverse brieven geschreven over die toestand, maar tot nog toe zonder gevolg. Het wordt meer dan tijd dat er eens komaf mee gemaakt wordt. Daarom durf ik met de meeste nadruk aandringen op een overplaatsing van betrokkene, liefst van al buiten Brugge daar zij hier door iedereen zo goed gekend is. Zij heeft zich ten andere al enkele keren kandidaat gesteld in andere diensten zonder dat ik daarvan op de hoogte was (sic!) en misschien is er langs die weg ergens een oplossing te vinden.
>
> Mag ik ook zo vrij zijn aan te dringen op een spoedige behandeling van de zaak vermits, zoals ik hoger reeds aanstipte, de schorsingsperiode een einde neemt op 14 juli aanstaande.
>
> Een tuchtprocedure blijft ook nog altijd tot de mogelijkheden behoren, maar dat zal mogelijks heel wat tijd in beslag nemen.
>
> Haar raadsman heeft mij ten andere al te verstaan gegeven dat hij de zaak desnoods zal inleiden bij het Europees Hof in Straatsburg'.

Op 18 juli dringt hij nog eens aan op een spoedig antwoord.
1.5. Op 22 september 1995 maakt de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent de hierboven genoemde brief van de Hoofdgriffier over aan de Minister van Justitie. Hij geeft een uiteenzetting van de feiten die hebben geleid tot de uitspraak van de correctionele rechtbank en vervolgt :

> 'Het kan niet ontkend worden dat de verstandhouding tussen de Hoofdgriffier en zijn eerstaanwezend beambte sedert geruime tijd volledig zoek

is. De houding die mevrouw DEWULF heeft aangenomen tegen haar overste zal zeker niet vreemd zijn aan deze toestand.

(...)

Gelet op de ernst van de door mevrouw DEWULF gepleegde feiten, waarbij zij er ook niet voor terugdeinsde haar overste in diskrediet te brengen, en gelet op de regelmatige moeilijkheden die zich met deze bediende klaarblijkelijk voordoen, ben ik de mening toegedaan dat een tuchtonderzoek thans reeds door de heer hoofdgriffier van het vredegerecht tweede kanton Brugge dient ingesteld te worden.

Het voorstel van overplaatsing, zoals geformuleerd door de heer hoofdgriffier in zijn brief dd. 3 juli 1995, zal mijns inziens pas aan de orde zijn op het ogenblik dat de tuchtprocedure zal afgehandeld zijn, en de zich opdringende tuchtmaatregel zal zijn uitgesproken.

Ik heb dan ook, in toepassing van artikel 418 van het Gerechtelijk Wetboek een tuchtonderzoek gevorderd lastens mevrouw DEWULF'.

1.6. De hoofdgriffier start de tuchtprocedure door bij gerechtsbrief van 19 december 1995 verzoekster op te roepen om voor hem te verschijnen op 28 december 1995, nadien uitgesteld tot 3 januari 1996, teneinde zich te verantwoorden voor :

'- uw talrijke fouten en tekortkomingen in uw werk op de griffie

- de valsheid in geschriften waarvoor u op 19 juni 1995 veroordeeld werd door de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, veertiende kamer, zetelend in correctionele zaken

- uw houding ten overstaan van mij op de griffie.'.

1.7. Verzoekster dient op 2 januari 1996 bij het Hof van Cassatie een verzoekschrift in tot onttrekking van de zaak aan de hoofdgriffier van het vredegerecht van het tweede kanton Brugge wegens wettige verdenking. Zij voert aan dat de hoofdgriffier niet in staat is om over de eigen vordering uitspraak te doen met de nodige sereniteit, onbevooroordeeldheid, objectiviteit en onpartijdigheid of dat daar minstens gewettigde twijfel over kan bestaan.

Dit verzoek wordt door het Hof van Cassatie ingewilligd bij arrest van 20 juni 1996. Het Hof is van mening dat het feit dat verzoekster wordt verweten dat haar houding ten aanzien van de hoofdgriffier niet gepast was en bij haar en bij derden een gewettigde verdenking kan doen ontstaan nopens de strikte onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de hoofdgriffier die over de zaak uitspraak moet doen. De zaak wordt verwezen naar de hoofdgriffier van het vredegerecht van het eerste kanton Gent.

1.8. Verzoekster wordt opgeroepen om op 19 november 1996 te verschijnen voor de hoofdgriffier

van het vredegerecht van het eerste kanton Gent om gehoord te worden over :

'- de feiten die het voorwerp hebben uitgemaakt van het vonnis van de correctionele rechtbank te Brugge dd. 19 juni 1995 (valsheid),

- de ongepaste houding ten overstaan van haar hiërarchische overste en de Vrederechter,

- het gemis aan stiptheid en nauwgezetheid in verband met de aanwezigheidsplicht ter griffie en in verband met de taken die haar worden toebedeeld'.

Er wordt van haar ondervraging een proces-verbaal opgemaakt dat door verzoekster en haar raadsman zonder opmerkingen wordt ondertekend.

1.9. Op 24 januari 1997 stuurt de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent aan de Minister van Justitie zijn conclusies toe in verband met de tuchtvordering die tegen verzoekster loopt. Hij stelt voor verzoekster bij tuchtmaatregel te ontslaan.

1.10. Verzoekster wordt bij gerechtsbrief van 30 april 1997 opgeroepen om te verschijnen voor de minister van Justitie. In die oproeping worden de feiten vermeld die haar worden ten laste gelegd en wordt haar meegedeeld dat zij gedurende een termijn van acht dagen inzage kan nemen van haar dossier, desgewenst samen met een raadsman, wat zij ook doet.

1.11. Verzoekster wordt op 22 mei 1997, bijgestaan door haar advocaat, gehoord door de Minister van Justitie. Het proces-verbaal dat hiervan wordt opgemaakt vermeldt dat verzoeksters advocaat vraagt om bij eerste substituut-procureur des Konings BAERT te Brugge, die bevoegd is voor personeelszaken, bijkomende inlichtingen in te winnen over de arbeidsverhoudingen binnen het vredegerecht van het tweede kanton Brugge.

1.12. Bij besluit van 17 juli 1997 wordt verzoekster afgezet. Dit besluit wordt haar betekend op 24 juli 1997.";

2. <u>Over de gegrondheid van het beroep</u>.

2.1.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel aanvoert dat de beslissing is gesteund op een verkeerde interpretatie van de beslissing van de correctionele rechtbank te Brugge waar zij vermeldt dat verzoekster werd veroordeeld, terwijl de veroordeling werd opgeschort voor één jaar, zodat er uiteindelijk geen veroordeling is geweest en dat de minister geen rekening heeft gehouden met de argumenten die in dit

vonnis zijn vervat en die er juist toe strekken de professionele mogelijkheden van verzoekster niet in het gedrang te brengen;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt, vooreerst, dat verzoekster niet aangeeft welke rechtsbepaling zij geschonden acht; dat zij vervolgens opmerkt dat de tuchtoverheid slechts is gebonden door de strafrechtelijke uitspraak wat betreft het al dan niet bewezen zijn van de feiten, maar dat zij niet verplicht is daaraan dezelfde gevolgen te verbinden als de strafrechter, zodat de tuchtoverheid van oordeel kan zijn dat er een tuchtsanctie voor moet worden opgelegd zelfs al heeft de strafrechter geen straf opgelegd; dat zij tenslotte aanvoert dat het gebruik, in de motivering van de bestreden beslissing, van het woord "veroordeling", duidelijk een materiële vergissing is daar de minister door de conclusie van de procureur-generaal ervan op de hoogte was dat er probatieopschorting werd verleend;

2.1.3.1. Overwegende dat de grief er in wezen op neerkomt te stellen dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste motieven en bijgevolg de materiële motiveringsverplichting miskent door, enerzijds, verkeerdelijk ervan uit te gaan dat verzoekster door de correctionele rechtbank werd veroordeeld, anderzijds, door ten onrechte geen rekening te houden met de redenen die de correctionele rechtbank ertoe brachten verzoekster de gunst van de probatieopschorting toe te staan; dat uit de nota neergelegd door de verwerende partij blijkt dat deze zich niet heeft kunnen vergissen omtrent de juiste draagwijdte van het middel;

2.1.3.2. Overwegende dat de motivering van het bestreden besluit als volgt luidt :

> "Gelet op het schrijven van de heer procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent van 24 januari 1997 in verband met een tuchtrechtelijk onderzoek door zijn ambt ingesteld ten laste van mevrouw DEWULF Anette, eerstaanwezend beambte bij de griffie van het vredegerecht van het tweede kanton Brugge;
>
> Overwegende dat mevrouw DEWULF Anette bij vonnis van 19 juni 1995 veroordeeld werd door de correctionele rechtbank te Brugge omwille van het feit dat betrokkene zich herhaaldelijk schuldig maakte aan het met bedrieglijk opzet vervalsen van een eensluidend verklaard afschrift van het getuigschrift van lager secundair onderwijs, en tevens aan het gebruik van deze valse stukken;
>
> Overwegende dat aan mevrouw DEWULF Anette sedert meer dan tien jaar tientallen schriftelijke terechtwijzingen werden overgemaakt door de heer hoofdgriffier met betrekking tot het gebrek aan stiptheid en nauwgezetheid bij de uitoefening van haar opgelegde taken, en haar opstandigheid en vrijpostigheid tegenover haar dienstoversten;
>
> Overwegende dat betrokkene, overeenkomstig de bepalingen van artikel 423 van het Gerechtelijk Wetboek, bij gerechtsbrief van 30 april 1997 opgeroepen werd om te verschijnen voor Onze Minister van Justitie op 22 mei 1997 wegens de haar ten laste gelegde feiten;
>
> Overwegende dat betrokkene inzage kreeg van haar dossier;
>
> Gelet op het proces-verbaal van 22 mei 1997 waaruit blijkt dat mevrouw DEWULF Anette, bijgestaan door haar raadsman mevrouw VERMOORTELE A., loco de heer SCHOLIERS, advocaat bij de balie te Brugge, werd gehoord in haar middelen van verdediging;
>
> Overwegende dat mevrouw DEWULF Anette verzuimt aan haar ambtsplichten, en de poging om met vervalste schoolgetuigschriften haar loopbaan te verbeteren afbreuk doet aan de waardigheid van haar ambt";

Overwegende dat de lectuur van de integrale motivering er geen twijfel laat over bestaan dat aan het gebruik in de eerste overweging van de term "veroordeeld" geen decisieve waarde mag worden toegekend; dat wanneer de verwerende partij in de laatste overweging bij wijze van conclusie de redenen opgeeft voor haar beslissing zij het niet meer heeft over verzoeksters "veroordeling", maar over haar "poging om met vervalste

schoolgetuigschriften haar loopbaan te verbeteren", niet de uitspraak van de strafrechter dus, maar het feit dat deze bewezen heeft geacht; dat daarbij komt dat zo in de geciteerde overwegingen het woord "veroordeeld" verkeerdelijk wordt vermeld, er ook in verwezen wordt naar het schrijven van 24 januari 1997 van de procureur-generaal, de gerechtsbrief van 30 april 1997 en het proces-verbaal van 22 mei 1997, in welke stukken het vonnis van de strafrechter juist wordt weergegeven; dat dit alles in acht genomen in redelijkheid niet geloofd kan worden dat bij het nemen van de bestreden beslissing de verwerende partij zich decisief heeft laten leiden door de verkeerde overtuiging dat verzoekster veroordeeld was;

2.1.3.3. Overwegende dat de tuchtoverheid slechts is gebonden door de vaststellingen van de strafrechter wat het bestaan van de feiten betreft; dat zij niet is gebonden door de wijze waarop de strafrechter de gedragingen van de betrokkene heeft beoordeeld naar aanleiding van de jegens hem vastgestelde feiten; dat indien de strafrechter heeft geoordeeld dat het aangewezen was betrokkene, niettegenstaande hij schuldig werd bevonden aan de ten laste gelegde feiten, de gunst van de opschorting toe te staan, dit de tuchtoverheid niet belet toch nog de tuchtsanctie die zij, gelet op de finaliteit van de tuchtvordering, het meest gepast acht, op te leggen voor diezelfde feiten, en zij daarbij alleen door de redelijkheidsgrenzen is gebonden; dat derhalve het gegeven dat de correctionele rechtbank te Brugge in haar vonnis van 19 juni 1995 de opschorting van de uitspraak van de veroordeling met probatievoorwaarden had bevolen, op zich de minister van Justitie niet belette de bestreden tuchtsanctie aan verzoekster op te leggen; dat zulks des te minder het geval was daar de minister de tuchtstraf niet alleen wegens de feiten waar de correctionele rechtbank het over had, heeft opgelegd, maar ook -zie de hierboven overgeschreven motivering van zijn besluit- wegens verzuim van haar

ambtsplichten door de gedragingen waarover zij sedert meer dan tien jaar tientallen schriftelijke terechtwijzingen van de hoofdgriffier had gekregen; dat wat dan de feiten uit de strafzaak zelf betreft, de minister ze gezien heeft als een afbreuk doen aan de waardigheid van haar ambt; dat deze tuchtrechtelijke kwalificatie niet in strijd komt met de strafrechtelijke beoordeling die de strafrechter tot de zijne heeft gemaakt;

2.1.3.4. Overwegende dat uit wat voorafgaat voortvloeit dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster in haar tweede, derde en vierde middel aanvoert dat de verwerende partij de weerleggingen die zij tijdens de tuchtprocedure heeft naar voren gebracht, niet heeft onderzocht en dan ook niet weerlegd, dat geen rekening werd gehouden noch met de grieven die verzoekster had geuit ten opzichte van de hoofdgriffier, noch met het gegeven dat het Hof van Cassatie de zaak onttrokken heeft aan het tuchtrechtelijk gezag van de hoofdgriffier van het vredegerecht van het tweede kanton Brugge wegens wettige verdenking, noch met het feit dat het gedrag van de hoofdgriffier ten aanzien van verzoekster de aanleiding en de uitlokking van haar gedrag vormden, dat er alleen gesteund wordt op de beweringen van de hoofdgriffier die door niets worden gestaafd en die meer appreciaties over verzoeksters gedrag dan feiten bevatten en dat niet werd ingegaan op haar vraag om bijkomende inlichtingen over de personeelssituatie op de griffie van het betrokken vredegerecht in te winnen bij eerste substituut-procureur des Konings BAERT, die onderzoek in de zaak heeft verricht;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoekster niet aangeeft welke rechtsbepaling zij geschonden acht; dat zij verder aanvoert dat uit het proces-verbaal van verhoor door de minister, dat door

verzoekster en haar advocaat werd ondertekend, niet blijkt dat zij andere argumenten naar voren zou hebben gebracht dan het verzoek om bijkomende inlichtingen over de arbeidsverhoudingen op het vredegerecht in te winnen bij eerste substituut-procureur des Konings BAERT te Brugge; dat zij haar bewering dat haar gedrag is uitgelokt door de hoofdgriffier niet hard kan maken daar zij ten eerste geen concrete elementen aanbrengt die de bewering zouden moeten staven, maar bovendien zij daarvan geen melding heeft gemaakt noch bij haar verhoor door de hoofdgriffier van het vredegerecht van het eerste kanton te Gent, noch bij haar verhoor door de minister, terwijl men toch zou mogen verwachten dat indien verzoekster van oordeel was dat haar ongepast gedrag was uitgelokt door handtastelijkheden vanwege de hoofdgriffier, zij daarvan uitdrukkelijk melding zou hebben gemaakt; dat zij ten slotte nog stelt dat de vraag om inlichtingen in te winnen bij eerste substituut-procureur des Konings BAERT vaag was en verzoekster niet aangaf in welk opzicht het horen van die magistraat een ander licht zou kunnen werpen op de feitelijke gegevens van de zaak, zodat aan de minister niet kan worden verweten dat hij op de vraag niet is ingegaan;

2.2.3.1. Overwegende dat de middelen er in wezen op neerkomen te stellen dat de verwerende partij op onzorgvuldige wijze is tewerkgegaan bij de feitenvinding in verband met het verwijt dat verzoekster een gebrek aan stiptheid vertoont bij de uitoefening van haar taken en dat zij zich vrijpostig en opstandig gedraagt tegenover de hoofdgriffier en dat die feiten dan ook niet als bewezen kunnen worden beschouwd; dat uit de nota van de verwerende partij blijkt dat zij zich niet heeft kunnen vergissen omtrent de juiste draagwijdte van de middelen;

2.2.3.2. Overwegende dat uit de gegevens van het tuchtdossier blijkt dat verzoekster, zelfs al betwist

zij bepaalde van de ten laste gelegde feiten, niet ontkent zich op onbehoorlijke wijze te hebben gedragen ten aanzien van de hoofdgriffier, maar enkel stelt dat haar gedrag door de hoofdgriffier was uitgelokt; dat zij in dit verband evenwel niets meer heeft aangebracht dan dat zij zich "moe getergd voelt"; dat zij tevens bepaalde fouten niet ontkent, maar zich enkel verdedigt door naar voren te brengen dat iedereen wel eens fouten maakt; dat nu verzoekster, enerzijds, het geheel van de aantijgingen niet ontkende en, anderzijds, de door haar ingeroepen verschoningsgronden weinig overtuigend konden worden geacht, de tuchtoverheid dan ook van harentwege een gebrek aan stiptheid en nauwgezetheid, en opstandigheid en vrijpostigheid tegenover haar dienstoversten voor bewezen kon houden;

2.2.3.3. Overwegende dat uit het gegeven dat het Hof van Cassatie de zaak wegens gewettigde verdenking heeft onttrokken aan de hoofdgriffier van het vredegerecht van het tweede kanton te Brugge, niet voortvloeit dat de verwerende partij op onzorgvuldige wijze is tewerkgegaan bij de feitenvinding; dat die beslissing integendeel haar grondslag vindt in de zorg om de tuchtprocedure op volstrekt onpartijdige wijze te laten verlopen; dat het in dat licht niet staat dat de hoofdgriffier van het vredegerecht van het tweede kanton te Brugge, als betrokken bij één van de tuchtfeiten, de tuchtprocedure zou voeren, maar dat uit de onttrekking van de zaak aan genoemde hoofdgriffier niet kan worden afgeleid dat de door de tuchtoverheid in aanmerking genomen feiten op een onjuiste grondslag zouden berusten;

2.2.3.4. Overwegende dat het in beginsel aan de tuchtoverheid toekomt te oordelen of het nodig is om bepaalde personen te horen of bij die personen inlichtingen in te winnen; dat de tuchtoverheid kan weigeren op een daartoe strekkende vraag in te gaan indien zij

redelijkerwijze van oordeel kan zijn dat de feiten duidelijk zijn en geen bijkomende informatie vereist is; dat te dezen verzoekster er zich toe beperkt heeft te vragen dat bijkomende inlichtingen bij eerste substituut-procureur des Konings BAERT zouden worden ingewonnen over de personeelsverhoudingen op de griffie, maar die vraag niet heeft betrokken op de tenlasteleggingen, noch aangeeft waarom die bijkomende inlichtingen relevant zijn voor de afloop van de tuchtprocedure; dat gelet op die omstandigheden de overheid niet kan worden verweten niet op die vraag te zijn ingegaan;

2.2.3.5. Overwegende dat om haar middelen gegrond te doen verklaren verzoekster in haar laatste memorie haar recht van verdediging geschonden noemt doordat de oproep van 30 april 1997 om voor de minister te verschijnen niet nauwkeurig de ten laste gelegde feiten omschreef;

Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat verzoekster zodoende een nieuw middel aanvoert; dat zij even terecht opwerpt dat het middel onontvankelijk is omdat verzoekster het reeds eerder had kunnen aanvoeren; dat wat meer is, verzoekster niet aantoont dat zij de beweerde schending niet reeds had kunnen doen gelden bij haar verhoor door de minister;

2.2.3.6. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het tweede, derde en vierde middel niet gegrond zijn en het nieuw aangevoerde middel niet ontvankelijk is;

2.3.1. Overwegende dat verzoekster in een vijfde middel aanvoert dat het verzoekschrift moest worden neergelegd zonder mogelijkheid tot volledige kennisneming van het tuchtdossier, wat een schending van de rechten van de verdediging uitmaakt;

2.3.2. Overwegende dat het middel zoals het in het verzoekschrift wordt aangevoerd betrekking heeft op de

voorbereiding van de procedure voor de Raad van State en niet op de procedure die geleid heeft tot de bestreden beslissing; dat het middel dan ook niet kan leiden tot vernietiging van de bestreden beslissing; dat in haar laatste memorie verzoekster poogt te doen alsof zij er zich over beklaagd heeft dat het volledig tuchtdossier niet werd voorgebracht met het oog op de behandeling van de zaak door de minister; dat gelet op de bewoordingen van het verzoekschrift die poging faalt; dat in het verzoekschrift de huidige raadsman van verzoekster er zich immers over beklaagt dat op zijn vraag van 22 augustus 1997 aan de minister om het dossier van de zaak in te zien niet werd gereageerd, terwijl de bestreden beslissing reeds op 17 juli 1997 genomen was;

2.4.1. Overwegende dat verzoekster in haar zesde middel de wijze aanklaagt waarop een klacht van verzoekster tegen de hoofdgriffier van het vredegerecht van het tweede kanton Brugge werd behandeld, waaruit de "subjectiviteit ... waarmee de zaak van verzoekster werd behandeld", zou blijken;

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoekster geen enkel concreet element aanbrengt dat haar bewering staaft, dat de klacht van verzoekster geen afbreuk kan doen aan de vaststellingen van het vonnis van de correctionele rechtbank waarbij verzoekster schuldig werd bevonden aan valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken, en dat het gegeven dat geen gevolg werd gegeven aan de klacht van verzoekster, vreemd is aan de onderhavige procedure;

2.4.3. Overwegende dat niet valt in te zien hoe de wijze waarop een klacht van verzoekster tegen haar dienstoverste behandeld zou zijn door de gerechtelijke overheid, een voldoende bewijs zou kunnen leveren van een gebrek aan objectiviteit bij de behandeling van haar tuchtzaak; dat het middel niet gegrond is;

2.4.4. Overwegende dat in het kader van haar uiteenzetting over het zesde middel verzoekster in haar laatste memorie "minstens" vraagt aan het Arbitragehof de volgende preliminaire vraag te stellen :

> "1. in hoeverre een tuchtonderzoek geopend op vordering van een dienstoverste, wanneer dit tuchtonderzoek als grondslag heeft de opstandigheid en vrijpostigheid tegenover de dienstoverste van een betrokkene, niet inhoudt dat de dienstoverste die de tuchtinstantie instelt zowel partij is als vervolgende partij is;
> 2. indien dergelijke dubbele hoedanigheid niet in strijd is met de artikelen 6, 10 en 11 van de Grondwet, meer bepaald de gelijkheid der Belgen die waarborgt dat de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een objectief onderzoek waarbij zowel het onderzoek à charge als à décharge gevoerd wordt";

Overwegende dat niet valt in te zien hoe deze vraag kan worden ingepast in artikel 26, § 1, van de bijzondere wet op het Arbitragehof; dat op het verzoek niet wordt ingegaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig november 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. BORRET, voorzitter,

A. BEIRLAEN, staatsraad,
L. HELLIN, staatsraad,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**